

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 17 czerwca 2015 r.

Poz. 2187

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.146.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 16 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały nr IX/53/15 Rady Gminy Dywity z dnia 2 czerwca 2015 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych w granicach administracyjnych Gminy Dywity na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg w zakresie infrastruktury „ostatniej mili”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Dywity, powołując się na art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, ustaliła wysokość stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych w granicach administracyjnych Gminy Dywity na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg w zakresie infrastruktury „ostatniej mili”.

Zgodnie z art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych „Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, a przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Z powyższych przepisów, zdaniem organu nadzoru, wynika, iż rada gminy może ustalić ww. stawki wyłącznie w jednej uchwale i rażąco narusza ww. przepis podjęcie odrębnej uchwały dla prowadzenia w pasie drogowym określonego rodzaju robót oraz umieszczania w nim określonej kategorii urządzeń infrastruktury technicznej czy obiektów budowlanych, jak to ma miejsce w zakwestionowanej uchwale.

Należy zauważyć, iż opłata za zajęcie pasa drogowego jest daniną publiczną w rozumieniu art. 217 Konstytucji RP, gdyż stanowi obowiązkowe świadczenie pieniężne przewidziane na rzecz gminy w razie zajęcia pasa drogowego. W związku z tym istotną kwestią jest ścisła realizacja delegacji ustawowej, przyznanej organowi gminy przez ustawodawcę. W przedmiotowej sprawie regulowanie kwestii wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych w jednej uchwale ma istotne znaczenie dla jasności i przejrzystości powyższych uregulowań, a to stanowi jeden z warunków sine qua non prawidłowego stanowienia prawa.

Ponieważ podejmując kwestionowaną uchwałę, w ocenie organu nadzoru, Rada Gminy Dywity działała z rażącym naruszeniem wspomnianego powyżej art. 217 Konstytucji RP i art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych, należało orzec jak na wstępie

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski